

ŽUPNIJSKI LIST

SV. TROJICA PODLEHNIK

sušec – marec 2026

Spoštovani farani!

S pepelnično sredo se je začel letošnji postni čas. V tako bližnji preteklosti, da se morda še vedno ni polegel hrup norčavih dni. Na začetku novega obdobja smo, obdobja, ki je tako potrebno, da bi se človek znova spomnil na to, da je človek; da ima svoj cilj in da je potreben napor za doseg le-tega; da se na koncu vseh naših poti zarisuje velikonočna zarja, katere sij vekomaj ne ugasne.

Post postavlja stvari na pravo mesto, v tisto primerno odmaknjenost, razdaljo, iz katere moremo šele prav zazreti in vrednotiti to, kar nas presega, kar nas obdaja in, končno, samega sebe. Post odstranjuje tisto, kar ovira naš pravi pogled, kar izkrivlja pravo podobo stvari. Post in dobrodelnost, ki ju

skupaj z molitvijo predlaga Cerkev še posebej v postnem času, sta primerni priložnosti, da se priličimo Kristusovemu pogledu ter ga privzamemo za svojega.

Post ne nadomesti naših obveznosti, ampak nas nanje opozarja in pripravlja. Ne jemlje nam volje in moči, ki ju potrebujemo za odgovorno življenje. Nasprotno, usmerja nas k bistvenemu in konkretnemu. Nič nam ne pomagajo »postne vaje«, nas ne navadijo odgovornosti do obveznosti, ki smo jih prevzeli. Post nam omogoči pogled in uvid, ob katerem ničesar ne spregledamo in vse vidimo v pravi luči.

Morda smo v teh dneh res bolj kot ostali čas pripravljeni na dobro in na vse tisto, kar nas plemeniti. Kaj nas lahko k temu spodbuja in nagovarja? Kristjani imamo zaklad, ki ga morda ne upoštevamo dovolj. Ta zaklad je Božja beseda. Vzemimo vsaj od časa do časa – v tem postnem času še posebej – sveto pismo iz police, kjer je skrbno shranjeno, da težko pridemo do njega.

Postni čas nas vabi, da ga tudi sami pogosto prebiramo, ob njem premišljujemo in po njem usmerjamo svoj vsakdanjik, ko si prizadevamo hoditi za trpečim Gospodom. Tako bomo postni čas, ki je še ves pred nami, zares polno preživeli in z Vstalom tudi sami bolj velikonočni kristjani.

p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja....

Križev pot – osrednja in najbolj postna molitev

Če se danes v Jeruzalemu sprehodiš po »Via crucis«, ki velja za približek poti, ki jo je Jezus prehodil s križem ali s prečnim tramom na ramah, boš opazil, da to niso stranske ulice.

Jezus je šel skozi življenje. Tudi če bi hotel, se ni mogel umakniti

pogledom javnosti. Objemali so ga kamniti zidovi in postopno vzpenjajoča se pot. Danes je na njej cel kup stojnic in prodajalcev spominkov. Takrat ... bi jim bilo najbrž nerodno. Korak nas usmeri na majhen trg, ki je postal tržnica. Zadnje postaje križevega pota so v eni sami veliki cerkvi. Tam najdeš odprtino, kamor položiš svojo roko in se dotakneš skale Golgote. Danes je pot speljana nekaj metrov nad nivojem Jeruzalema, po katerem je hodil Jezus, in tistih nekaj kvadratnih decimetrov je prostor, kjer se te Jezusova izkušnja neposredno dotakne.

Jezusova pot naj bi bila dolga kakšnih 600 m. Študentje za to molitev radi izberejo hrib. V Mariboru Kalvarijo, v Ljubljani Rožnik, Šmarje pri Jelšah, Idrijo in še kakšen kraj, kjer so domačini postavili kapelice, ki predstavljajo postaje križevega pota. K tej molitvi spadajo hoja, srečanja, padci – in to, da vstaneš in greš naprej.

Vemo, da je teh postaj štirinajst. Morda se kdaj zalotimo, da med molitvijo štejemo, koliko jih je še do konca. Mislimo si, da je morda toliko postaj zato, ker je Jezus trpel ne samo »na polno« (če število 7 predstavlja polnost), ampak »dvakrat na polno«. Kakorkoli, papež Janez Pavel II. je uvedel še 15. postajo. Imamo to srečo, da se trpljenje ne konča s smrtjo, ampak z vstajenjem. To je dobro vedeti, da bi tudi sami z Jezusom lažje nosili svoje križe in vztrajali do lastnega vstajenja.

Naš ŽPS je že pred časom sprejel odločitev, da bomo križev pot v postnem času molili pri nedeljski maši. Pripravljen je spored molitve le-tega in ga najdemo za spletni strani župnije v predalu *postni čas*.

Postni čas – »močni« čas v življenju kristjanov

Kakor se menjavajo letni časi in ima vsak čas svoje značilnosti, tako imamo tudi v cerkvenem letu več časov, prav tako vsakega s posebnim poudarkom. Tako drugače doživljamo advent- božični

čas, ki v ospredje postavljata rojstvo in veličino življenja, ki ga živimo, ter drugače postni in velikonočni čas, sredi katerega se nahajamo v teh dneh. Za življenje kristjanov so to milostni dnevi, saj nas spodbujajo, da življenje sprejemamo v vsem bogastvu, ki ga obsega. Z rojstvom in začetkom življenja novega bitja, ki prijoča na svet, je povezano veliko veselja in radosti – če je le vse tako, kot si človek želi; drugače je s trpljenjem in križem, ki ga življenje naloži posameznikom, pa tudi skupnostim – kakor smo priče narodom, ki živijo v vojni in drugih nesrečah. Prebiranje Svetega pisma, premišljevanje ob prebranem, molitev križevega pota, naša osebna molitev... ob vsem pa predvsem križ, ki ga je našo Odrešenik sprejel in nesel na Kalvarijo – za slehernega izmed nas osebno... vse omenjeno pa je doseglo dopolnitev v velikonočni zarji in v življenju, ki je vzklopelo iz Odrešenikovega groba. Zato, da bi tudi jaz živel, ne le danes in jutri, ampak vekomaj in brez konca. Takšno je Odrešenikovo delo, ki ga imamo pred očmi v teh dneh. S tem čutenjem in s takšno vero v srcu, z upanjem, ki ne ugasne, tudi naša pokopališča in grobovi naših dragih rajnih ne predstavljajo nobenega konca – so pa res zadnja postaja na naši zemeljski poti, preko katere vstopamo v življenje, kjer ni več postaj in sprememb, ampak večnost v Očetovem objemu. Omogoča nam jo Odrešenikova zastonjska ljubezen, v našem življenju pa nič ni zastonj – za vse se je treba potruditi. Zato je postni čas milostni čas, če ga le vzamemo zares.

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik

e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191